

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4.12.2015 v senátě složeném z předsedy Mgr. Lumíra Čablíka a přísedících Kristiny Kaniové a Karla Siudy
t a k t o :

Obžalovaný

J. M. ,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX,

je v i n e n ,

že

dne 11.4.2015 kolem 23.00 hodin v XXX, okr. XXX, na ul. XXX, pod vlivem alkoholu, pod záminkou kontroly kola, vylákal dceru své tehdejší družky D. H., nar. XXX, do sklepa, následně při odchodu ze sklepa jí na schodech sahal na hýždě, poté ji uchopil za ramena a takto ji odtlačil zpět do sklepních prostor, kde ji držel ruce, natlačil ji na zeď, pokoušel se ji líbat na ústa a rukama ji osahával přes oblečení prsa, čemuž se poškozená aktivně bránila, a když se jí podařilo vymanit z objetí a z místa chtěla odejít, opětovně ji uchopil za boky a snažil se ji zatáhnout do sklepa, a když začala křičet o pomoc, zakrýval jí rukou ústa, ale nakonec se poškozené podařilo z místa utéct.

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a spáchal čin na dítěti,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá.**

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba **v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku **se obžalovanému ukládá povinnost** ve zkušební době zdržet se nadměrné konzumace alkoholických nápojů.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný J. M. se dopustil trestné činnosti tím, že dne 11.4.2015 kolem 23.00 hodin v XXX, okr. XXX, na ul. XXX, pod vlivem alkoholu, pod záminkou kontroly kola, vylákal dceru své tehdejší družky D. H., nar. XXX, do sklepa, následně při odchodu ze sklepa jí na schodech sahal na hýždě, poté ji uchopil za ramena a takto ji odtlačil zpět do sklepních prostor, kde ji držel ruce, natlačil ji na zeď, pokoušel se ji líbat na ústa a rukama ji osahával přes oblečení prsa, čemuž se poškozená aktivně bránila, a když se jí podařilo vymanit z objetí a z místa chtěla odejít, opětovně ji uchopil za boky a snažil se ji zatahnout do sklepa, a když začala křičet o pomoc, zakrýval jí rukou ústa, ale nakonec se poškozené podařilo z místa utéct.

Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že nevěří tomu, že by udělal to, co je popsáno v obžalobě. Dne 11.4.2015 popíjel alkohol na zahradě, večer šli s D. do restaurace XXX. Je v podstatě otčímem poškozené, když žije s její matkou. S D. problémy neměl, pouze chtěl, aby chodila včas domů, řádně se připravovala do školy, myslí si, že celý problém nastal proto, aby měla větší volnost. Bydleli společně asi šest let, s družkou si po sexuální stránce vyhovují, nemají žádné problémy. Občas, když D. přinesla domů špatné známky, jí něco zakázal, řekl jí třeba, že nebude venku do devíti hodin, nýbrž do osmi. Na XXX ulici v XXX bydlí v městském bytě, jsou zde sklepní prostory, kolo si ukládá do společných prostor. K těmto společným prostorám se schází po schodech, kolo si nechodí kontrolovat každý den. Po návratu z restaurace ve sklepě nikdy nebyl. V restauraci XXX byl s D. cca do 22.30 hodin, zde konzumoval další alkohol, a to čtyři piva a čtyři velké Fernety. Cítil se již opilý. D. alkohol nepožívala. Matně si pamatuje, že poté odjížděl s D. domů autem, pak si již nevzpomíná na nic, až na neděli ráno, kdy se probudil okolo jedenácti hodin. Poté mu družka Š. řekla, že se měl pokusit znásilnit D., ta ještě večer utekla ke svým sestřám. Š. jej pak požádala o to, aby D. zavolal a omluvil se jí. Proto jí telefonoval, telefon přijala její sestra V., ta mu sdělila, že D. s ním mluvit nechce, poté jí řekl, že se omlouvá, pokud se něco stalo, ale nepamatuje si na to. Sám vylučuje, že by se něčeho podobného dopustil, žádné zranění na sobě neměl.

I když obžalovaný trestnou činnost popírá, respektive si vůbec nepamatuje vzhledem k požitému alkoholu, co činil, je z tohoto usvědčován důkazy provedenými u hlavního líčení.

Svědkyň D. H. u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný pro ni není osobou blízkou, v den činu obžalovaný s její matkou popíjeli alkohol doma, poté chtěli jít do XXX, matka ale

dále jít nechtěla, proto ji poprosila, aby zde doprovodila obžalovaného. Byli zde vozidlem taxi, pan M. měl již vypito, zdrželi se zde asi dvě hodiny. Poté se vraceli před půlnocí domů, měli s sebou kanystr šťávy, vystupovali před domem, ona sama pomáhala obžalovanému vystoupit a podpírala jej, aby neupadl. Podpírala ho i při chůzi domů, nesla kanystr. Po vstupu do vchodu obžalovaný řekl, že potřebuje matce zkontrolovat kolo a chce jít do sklepa. Jí to již bylo divné, ale šla tam s ním, odešel do kolárny, zkusil kolo a šli zpět. Z kolárny odcházel jako první, ona za ním. Otočil se na ni, začal s tím, co proti němu má. Natlačil ji na zidku oběma rukama, o tu se opírala zády, snažil se jí sahat na prsa, měla na sobě mikinu a rifle, pod mikinou tričko a podprsenku. Pod oděv jí obžalovaný nesahal. Bránila se, chtěla, aby toho nechal, rukama se snažila jej odstrčit, ale nešlo to. Pak ji odtáhl od zdi a zkoušel ji zavléci do uličky vedle. Snažila se mu vysmeknout, což se jí podařilo, poté utekla nahoru do bytu a vzbudila matku. Doma se zamkla, obžalovaný přišel za pár minut, začal bušit a kopat do dveří. Poté mu matka odemkla, v tu chvíli na ni zakřičel, že má odejít a proto šla. Telefonovala sestře, ta jí přišla naproti, poté odešly k ní domů. V bytě byly obě její sestry, kterým řekla, co se stalo, nikomu dalšímu se již nepsvěřovala. Nějakou dobu zůstala u sester, poté odešla k babičce. Odbornou pomoc nevyhledala, dále navštěvovala školu. Obžalovaný se jí snažil i líbat, několikrát se mu podařilo ji políbit na tvář, snažila se mu v tom zabránit. Sama byla z jeho jednání v šoku.

Poté byly svědkyni čteny rozpory oproti původní výpovědi z č.l. 69 – 70 spisu, a to v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, kdy uvedla, že jí také levou rukou sáhl na zadek, a to opakovaně a říkala mu, aby toho nechal. Sahal jí na prsa i boky. Snažila se mu vysmeknout a volala i o pomoc, bylo to dvakrát a hlasitě.

K rozporům ve výpovědích svědkyně doplnila, že obžalovaný ji skutečně sahal na zadek, odtahovala mu ruku, říkala mu, aby toho nechal. Dále svědkyně doplnila, že v domácnosti s obžalovaným žila asi pět let, do té doby na ni ani na sestry nic nezkoušel. Pil často alkohol, a to již v průběhu celého týdne, matka pila s ním. Jinak se k ní choval dobře, zajímal se i o její školní výsledky. O této události s ním nemluvila. Často ji zakazoval chodit ven nebo jí něco vyčítal, v určitých případech to brala jako správnou kritiku, víceméně jej poslouchala. Problémy se sousedkou paní B. nemá. Ve sklepě mohli být od pěti do deseti minut. Matka jí pak říkala, že obžalovaný měl škrábanec na nose, bylo to asi od toho, kdy se bránila. Ze sklepa pak kanystr se šťávou donesl obžalovaný. Klíče od bytu měla u sebe. V té době přítele neměla. Celý incident příliš hlučný nebyl, v podstatě až do doby, kdy kopal do dveří, kromě jejího křiku. Nikdo ze sousedů na chodbu nevyšel.

Svědkyně A. B. u hlavního líčení uvedla, že bydlí na adrese XXX, dne 11.4.2015 byla doma, ví že ve večerních hodinách přijelo vozidlo taxi, auto jí svítilo přímo do oken. Vepředu vedle řidiče seděla D., vzadu obžalovaný. D. zaplatila taxikáři, vystoupili, obžalovaný držel v jedné ruce láhev se šťávou, druhou podával D., odešli do domu, poté šla do koupelny, někdo procházel kolem jejich dveří nahoru, po chvíli slyšela křik. Myslela si, že obžalovaný upadl, poté šla do kuchyně a viděla, že sedí na lavičce naproti domu, šťávu měl vedle sebe. Po chvíli slyšela úder dveří a asi za pět minut běžela D. domů s taškou a odcházela z domu pryč. Výkřik, který slyšela, byl ženský, byl to takový úlek. D. doprovázela a držela za ruku pana M. po celou dobu od chvíle, kdy vystoupil z taxi až ke vstupním dveřím. V době, kdy slyšela křik, obžalovaný seděl venku. Neví, kolik osob procházelo kolem jejich dveří, pouze slyšela pohyb. Neví, kolik času uplynulo od chvíle, kdy si odešla vyčistit zuby do výkřiku, byla to ale krátká doba, zuby si ani nestihla vyčistit. Mohlo jít o dvě minuty. Asi do deseti minut poté D. utíkala ven i s taškou. Obžalovaný stále seděl venku. Pan M. má půjčený sklep od sousedky, ví, že si do sklepa dává kolo. S panem M. i ostatními sousedy vychází dobře. Když má pan M.

volno, tak se napije, jako každý muž. Problémy nedělá. Kdyby se něco ve sklepe dělo, slyšela by to, ten večer se ale do sklepa nešlo. Byl by to jiný zvuk. Pan M. žil s družkou a D. běžným způsobem, D. mívala problémy, pan M. jí třeba zakazoval chodit ven, někdy si na to D. stěžovala. Na chodbě nikdo o pomoc nevolal ani nekřičel, byl tam pouze jeden výkřik. Od doby kdy dojel pan M. s D. v autě, do doby, kdy jej viděla sedět venku na lavičce, mohlo uplynout tak pět minut. Trvá na tom, že ve sklepe nikdo být nemohl, protože by to slyšela. Po výkřiku utíkala D. nahoru, to bylo slyšet. Na fotografii na č.l. 13 je okno z kuchyně, na fotografii č. 2 č.l. 13 je vstup do sklepa a zábradlí.

Svědkyň Š. H. u hlavního líčení uvedla, že je osobou blízkou obžalovanému, schází se a stýkají i intimně i nadále, proto využívá svého zákonného práva a odmítá k věci vypovídat.

Svědka L. H. u hlavního líčení uvedl, že je bývalým manželem Š. H.. S dcerou D. se vídával u babičky, s manželkou není již deset let. Babička mu telefonovala, že snad měla být D. znásilněna, žádné podrobnosti neuvedla. Druhý den pak jel podat na policii trestní oznámení. S D. o věci hovořil v době, kdy byl u babičky, sama D. nechtěla na policii jít. Na policii uvedla, že pan M. ji po návratu z restaurace vzal do sklepa, zde ji osahával, ona se mu vymanila, prala se s ním, kousla a utekla. Došlo k tomu ve sklepe či na chodbě před sklepem. Když to na policii říkala, věřil, že se jí to stalo. Myslí si, že by si to nedokázala vymyslet.

Svědkyň V. H. u hlavního líčení uvedla, že sestra jí telefonovala 11.4.2015 ve večerních hodinách, brečela, byla hysterická, hovořila o tom, že se ji pokusil pan M. znásilnit. Utíkala jí naproti, vzala ji k sobě domů, kde bydlela ještě s další sestrou L.. D. měla s sebou zavazadlo, plakala, sedly si v parku, aby se vzpamatovala. Poté se rozpovídala s tím, že po příjezdu s obžalovaným domů z restaurace chtěl zkontrolovat kolo, a to matčino ve sklepe, po cestě ze sklepa jí pak přirazil na zeď, snažil se jí políbit. Měl jí říkat něco v tom smyslu, aby se nebránila. Podařilo se jí obžalovaného setřást, poté ji dohonil na chodbě a křičela o pomoc. Poté utekla do bytu, zamkla, snažila se vzbudit matku s tím, že jí chce obžalovaný ublížit. Mezitím přišel ke dveřím do bytu obžalovaný, do těchto kopal a křičel po D., aby odešla. Pan M. má pozitivní vztah k alkoholu, sestra jí uváděla, že pil denně. Matka také alkohol požívala. Obžalovaný byl na sestru přísný, chodívala i o prázdninách brzy večer domů. Sestra hovořila i o tom, že obžalovaného na chodbě kousla, byla ale tak vystresovaná, že ji musela druhá sestra odvést pryč, když se celá klepala. D. zmiňovala, že to bylo poprvé, co se něco podobného ze strany obžalovaného stalo. Nemá zkušenosti v tom směru, že by jí D. lhala. Po přirazení na zeď se sestru pokoušel obžalovaný políbit, na chodbě ho pak poté, co ji dohonil, měla kousnout nebo škrábnout. Sestra měla skutečně ušpiněnou mikinu od zdi, šlo o bílou barvu na zádech a na ruce. Ví, že sestra dobrý student nebyla, nosila i čtverky. Matka jí následně říkala, že tomu nemůže uvěřit, v den činu byla opilá, spala, D. jí nemohla ani probudit.

Svědkyň B. T. u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný je její bratranec, pracuje jako servírka v restauraci XXX. 11.4.2015 byla v práci, večer přišli pan M. s D., pan M. měl již vypito. D. pila nealkoholické nápoje, obžalovaný pivo, pak si k nim přisedl bratr obžalovaného. Pili spolu, ví, že obžalovaný pil pivo a tvrdý alkohol. Když pan M. odcházel, měl již problémy s chůzí i s mluvou, byl silně podnapilý. Útratu platila D.. Obžalovaný jí telefonoval asi za dva dny s tím, že se stalo něco strašného, že neví co se děje, ale D. jej obvinila z pokusu o znásilnění. Telefonovala poté D., jestli si chce popovídat, pozvala ji do restaurace na kávu, kde jí D. řekla, co se mělo stát. Ve sklepe jí měl obžalovaný přitisknout na zeď a pokusit se znásilnit, ona jej ale kousla a utekla. Řekla jí to takovým zvláštním stylem. Dle jejího názoru, kdyby se to stalo dívce v jejím věku, byla by z toho zdrcena a nechodila by

venku s kamarádkami. Ptala se jí, proč nejde věc oznámit na policii, ona sdělovala, že má strach, že jí to nikdo neuvěří. Ví, že jak obžalovaný, tak jeho přítelkyně rádi alkohol požívají, D. je v pubertálním věku, té se nelíbilo, když přišli opilí domů a dávali jí různé zákazy. Také jí nebylo příjemné pořad sledovat, jak popíjí alkohol. Poté jí D. sdělila SMS zprávou, že věc je již oznámena na policii. D. jí nikdy nelhala v důležitých věcech.

Svědék L. H. u hlavního líčení uvedl, že v den činu odvážel obžalovaného z restaurace XXX jako řidič vozidla taxi. Již v době, kdy pana M. odvážel do restaurace, měl vypito, po cestě zpět měl již problém nastoupit do auta, v podstatě nekomunikoval. Za cestu platila dívka, která jej doprovázela. Ta byla střízlivá. Poté co zaplatila, odjel, oni odcházeli směrem ke dveřím. Šli odděleně, ve vozidle nekomunikovali.

Svědčce J. H. u hlavního líčení uvedla, že D. je její vnučka, stalo se, že všechny tři vnučky přišly na oběd, poté jí řekly, že se něco stalo. Ptaly se, zdali u ní může D. být, dokud matka nesežene nový byt. D. zůstala u ní, jezdila do školy do XXX, a to asi šest týdnů. Přišly na oběd někdy v dubnu, počátkem června od ní D. poté odešla. D. o věci nemluvila, byla v šoku. Další dvě sestry hovořily o tom, že ji chtěl pan M. znásilnit. V. hovořila o tom, že ji měl vylákat do sklepa, zde se ji pokusil znásilnit, ona jej pokousala, poškrábala a utekla. D. přitom nemluvila, měla v očích slzy, sklopený zrak. Nikdy se předtím nestalo, že by jí vnučky lhaly. Vnučka žila dále jako předtím, odbornou pomoc nepotřebovala.

Svědčce L. H. u hlavního líčení uvedla, že v den činu okolo jedenácté hodiny jí telefonovala sestra s tím, co se stalo. Sestra V. jí telefonovala, že D. jde k nim do bytu, přišla upocená, ubrečená, řekla jí, že byli ve sklepě a snažil se ji osahávat a znásilnit. Na zádech měla mikinu špinavou od stěny, ještě jí to čistila. Ve sklepě ji měl přimáčknout ke zdi, ona jej měla odžduchnout a utéci nahoru do bytu. Hovořila o tom, že jej také škrábla do nosu. Měl se jí snažit dávat pusku. Sama byla rozespálá, proto si všechno nepamatuje. Poté byla svědkyni čtena výpověď k odstranění rozporu z čl. 109 – 112 v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, kdy uvedla, že M. měl sestru osahávat po těle, ona poté měla volat o pomoc, v době, kdy ji dal přes ústa ruku jej kousla a poté škrábla do obličeje a utekla nahoru do bytu.

K rozporům ve výpovědích svědkyně uvedla, že to, co uváděla na policii, si pamatovala, bylo to to, co jí D. sdělila. D. se jí svěřila v kuchyni, bylo to ještě tu noc, kdy se to stalo. Do té doby neměla žádný konflikt s M.. Další den telefonoval M., omlouval se s tím, že jej to mrzí, ale že ví, že to nejde vzít zpět, je to neomluvitelné. Sama žila s matkou a jejím přítelem v domácnosti asi měsíc, v bytě s nimi nechtěla moc být, takže raději trávila čas venku. Rádi popíjeli alkohol. Nikdy se předtím nestalo, že by ji nebo sestry obtěžoval. D. neměla v té době žádného chlapce.

Znalec MUDr. Milan Karas z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ve znaleckém posudku č. 157 – 163, jež byl čten u hlavního líčení, uvedl, že obžalovaný netrpí a netrpěl žádnou duševní poruchou či chorobou, nejde u něj o závislost na alkoholu, sklony k nadužívání se u něj nedají vyloučit. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v důsledku středně těžké prosté opilosti částečně, nikoliv podstatně sniženy. Dostupné informace nesvědčí pro sklony k agresivnímu chování, mohlo jít o jednorázovou snahu vynucení pohlavního styku na terénu alkoholem potlačených inhibičních korových mechanismů. Z medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a nevzniká potřeba uložení ochranné psychiatrické léčby. Obžalovaný je schopen korigovat svůj vztah

k alkoholu bez medicínské intervence. Je schopen pochopit význam vedeného trestního stíhání, vystupovat před soudem, hájit se a chápat význam sankcí.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých PhDr. Helena Khulová, jejíž znalecký posudek byl čten z č.l. 171 – 197 uvedla, že poškozená se nachází v druhé polovině vývojového období adolescence, její aktuální intelektová kapacita odpovídá pásmu průměru. Typologicky inklinuje k pólu introverze se sklonem k melancholii. Je možno zaznamenat nejistotu, spolu se sklonem k izolaci, určitým odstupem od vnějšího světa a mezilidských vztahů. Nevykazuje tendence k přebírání dominantních rolí, nemá sklon manipulovat s okolím. Úroveň intelektové kapacity a její odpovídající úroveň poznávacích funkcí dávají posuzované dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování si prožitých událostí. Lze vyloučit omyly v důsledku nesprávného vnímání, myšlení či paměti. Je u ní shledána základní konformita v postojích, morální cítění je v základních aspektech socializované, nebyly zjištěny znaky lhavosti jako vyhraněného osobnostního rysu. Nebyly shledány konfabulace, je u ní zjištěna potřeba přijetí a pozornosti při introvertním prožívání provázená snahou prezentovat se v co nejlepším světle, bez zjevných známek k aktivnímu podání idealizovaných verzí své osoby nebo skutků. Vyjadřuje jednorázové vystavení sexuálnímu kontaktu ze strany obžalovaného, otčima, který popisuje pod vlivem jeho ebriety, bez udávání jiných traumatizujících sexuálních zkušeností v rodině. Získaná atypická sexuální zkušenost v rámci inkriminované události je nechtěná, chápána jako sociálně a sexuálně nepřiměřená, ohrožující pocit její vlastní bezpečnosti, popisuje subjektivně prožívaný strach a zmatek nad jednáním jí známé osoby. Aktuálně jsou k němu shledány znaky dotčenosti nad jeho chováním, bez vyhocené negativní vazby k němu. Nebyl shledán motiv msty. Není tendence zvýrazňovat svoji újmu. Výpověď poškozené na policii není spontánní, bezprostředně se však světuje blízkým osobám, a to matce a sestrám, celkově je v dosavadním průběhu šetřené události shledána trávající konstantnost jádra popisované události. Událost je umístěna v čase a prostoru a je spojena s jinými aktivitami nesouvisejícími, nese známky prožitého, nepostrádá logickou skloubenost. Nebyly shledány žádné důvody zcela lživé výpovědi, neshledáno subjektivní ovlivnění jinou osobou. Z hlediska verbálních obsahových kritérií nese výpověď poškozené znaky, na základě kterých je možné psychologickým posouzením usuzovat, že se v případě inkriminované události jedná o událost prožitou tak, jak je reprodukována. Výpověď svědkyně je celkově bohatá na detaily. Nebylo shledáno nic, co by její výpověď problematizovala.

Obžalovaný je usvědčován i listinnými důkazy, a to fotodokumentací z č.l. 12 – 15, protokolem o ohledání věci z č.l. 17 – 18, protokol o prohlídce se pak nachází na č.l. 26 -35 včetně fotodokumentace, zde byl ohledán obžalovaný 23. dubna 2015, obličej byl bez známek poranění.

Ze zprávy Střední školy hotelnictví a služeb a Vyšší odborné školy XXX z č.l. 201 – 203 vyplývá, že D. H. je žákyní prvního ročníku učebního oboru kadeřník od 1.9.2014. Měla neomluvených osmnáct hodin, za první pololetí neprospěla z literární výchovy.

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že právě obžalovaný se dopustil nepřipustného zásahu do sexuální sféry poškozené. 11.4.2015 kolem 23. hodiny v místě bydliště D. H., jejíž věk znal a věděl o tom, že nemá ještě osmnáct let, vylákal do sklepa, a to pod záminkou kontroly kola. Při odchodu ze sklepa ji začal osahávat na hýždích, poté uchopil za rameno, natlačil na zeď, snažil se ji líbat, osahával ji na prsou, čemuž se aktivně bránila, podařilo se jí vymanit z jeho objetí, chtěla z místa odejít, poté ji opětovně

uchopil za boky a snažil se ji odtáhnout do sklepa. Začala křičet o pomoc, zakrýval ji rukou ústa, nakonec se jí však podařilo z místa utéci. I když obžalovaný trestnou činnost popírá, respektive si na ni v podstatě vzhledem k opilosti částečně nepamatuje, je z ní usvědčován jednoznačně důkazy provedenými u hlavního líčení. Poškozená D. H. přesně popsala, jakým způsobem ji obžalovaný sexuálně obtěžoval, setrvala na své výpovědi jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení, kde vypovídala v době, kdy byl obžalovaný vykázán z jednací síně. U hlavního líčení svědkyně vypovídala naprosto spontánně, přesně popsala to, jak ji obžalovaný osahával na prsou, na hýždích, snažil se ji líbat, aktivně se však bránila, křičela o pomoc a následně se jí podařilo z místa utéci do bytu, kde se zamkla. Věrohodnost výpovědi svědkyně je podporována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, kdy znalkyně PhDr. Helena Khulová popsala, že svědkyně je schopna si řádně vnímat zapamatovat si a následně vybavit prožité události, nebyly zjištěny znaky lhavosti jako vyhraněného osobnostního rysu. Nebyly shledány žádné konfabulace, motivy msty, existuje konstantnost jádra popisované události, výpověď poškozené z psychologického hlediska nese jednoznačně známky prožitého. Neexistují žádné důvody pro zcela lživou výpověď, nebylo shledáno sugestivní ovlivnění jinou osobou. Lze tak uzavřít, že výpověď svědkyně je pravdivá a věrohodná a je přímým usvědčujícím důkazem svědčícím o vině obžalovaného. Krátce po činu se poškozená svěřila dalším osobám, a to sestřím, kterým popsala, co se stalo. Obě sestry potvrdily, že viděly zašpiněný oděv, a to mikinu poškozené, což koresponduje s tím, že byla přitlačena obžalovaným na zeď. Další osoby, a to babička a otec poškozené se o věci dozvěděli až zprostředkovaně, stejně tak i svědkyně B. T., která potvrdila, že D. v podstatných věcech nikdy nelhala.

Výpověď svědkyně A. B. stojí v rozporu s výpovědí D. H., nelze ji přeceňovat, i tato svědkyně hovoří o tom, že uslyšela křik v domě, je však nutno akcentovat, že vůbec nevyhlédla na chodbu, nemůže tedy vědět, co se zde fakticky událo. Svědkyně potvrzuje, že slyšela pohyb určité osoby kolem dveří, její tvrzení, že se nemohla poškozená s obžalovaným do sklepa dostat, když by je slyšela, nemůže obstát, když měla zavřené vchodové dveře a sama uvádí, že si v koupelně čistila zuby minimálně po dobu dvou minut. Na druhou stranu uvádí, že slyšela zavírání dveří nahoře v bytě, asi po pěti minutách poté utíkala D. ven s taškou, což může časově odpovídat. Výpověď svědkyně tak v žádném případě nemůže zbavit obžalovaného trestní odpovědnosti, když existuje komplex dalších důkazů, svědčících jednoznačně o jeho vině.

Jednání obžalovaného soud kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin na dítěti. Dítětem se rozumí v souladu s ustanovením § 126 trestního zákoníku osoba mladší osmnácti let, obžalovaný dobře znal věk poškozené, s níž žil delší dobu ve společné domácnosti. Pohlavním stykem se přitom rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, může přitom jít například i o pouhé osahávání ženy na prsou, v tomto případě doprovázené ještě osaháváním na hýždích a líbáním. Jde o dokonání trestný čin, když obžalovaný jednal násilným způsobem, přitlačil poškozenou na zeď a osahával ji a líbal. Takového sexuální nevhodné jednání přitom jednoznačně směřovalo k jeho pohlavnímu uspokojení.

Zavinění obžalovaného soud dovodil ve formě úmyslu přímého, předvídaného v ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když dobře věděl o tom, že nesmí násilím nutit poškozenou k vlastnímu sexuálnímu uspokojení, když se jednoznačně zaměřil na intimní partii těla poškozené a vědomě tak činil se znalostí jejího věku.

Při rozhodování o trestu byl soud veden následujícími úvahami. Byl hodnocen způsob provedení činu, intenzita jednání obžalovaného, přihlédnuto i k samotné osobě obžalovaného. Obžalovaný pracuje jako dělník, zaměstnavatelem firmou XXX je hodnocen kladně. Má dobrou pracovní morálku, pracovní úkoly plní pečlivě a svědomitě, v opisu z evidence rejstříku trestů má od roku 1995 do roku 2007 celkem osm záznamů pro různou trestnou činnost. K těmto již nelze přihlížet vzhledem k výkonu trestu obecně prospěšných prací a osvědčení, případně výkonu trestu zákazu činnosti. V místě bydliště k jeho chování není připomínek v posledních pěti letech mu byla uložena pokuta 1.000 Kč s právní mocí 5.11.2012 pro přestupkové jednání ve smyslu ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. U obžalovaného polehčující okolnosti shledány nebyly, rovněž tak okolnosti přitěžující.

Podle názoru soudu účelu trestu v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného dosaženo uložením výchovného trestu odnětí svobody ukládaného podle ustanovení § 185 odst. 2 trestního zákoníku v trvání dvou roků, tedy při samé dolní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu v trvání dvou roků v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku. Na obžalovaného je možno působit ještě výchovným trestem odnětí svobody bez přímého výkonu, když je nutno zohlednit nižší intenzitu jeho sexuálně závadového chování, na druhou stranu je zřejmé, že v souladu s ustanovením § 82 odst. 2 trestního zákoníku je nutno mu uložit povinnost ve zkušební době zdržet se nadměrné konzumace alkoholických nápojů, když právě tato nadměrná konzumace alkoholu vedla k této jeho jednorázové snaze o vynucení pohlavního styku právě na terénu alkoholem potlačených inhibičních korových mechanismů. Dokazováním bylo zjištěno, že má výrazné sklony k požívání alkoholu, který má požívat společně se svojí družkou, je tedy nutné, aby se okamžitě zdržel nadměrného užívání alkoholu a byla tak minimalizována možná recidiva podobného jednání. Vzhledem k tomu, že ve věci nejsou dány přitěžující okolnosti, je možno na obžalovaného působit ještě trestem odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu.

Vzhledem k tomu, že poškozená se nepřipojila s nárokem na náhradu škody, soud v adhezním řízení nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 4.12.2015

Mgr. Lumír Čablík v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
Marcela Danielisová

Vypravila:
Tamara Krčová, DiS.